

WIJZIGING VAN DE REGELING NOPENS HET CIRCULATIEBANKWEZEN VAN CURAÇAO ¹⁾

DOOR

J. VAN ETTINGER

Sedert de in 1927 onder voorzitterschap van den president van de Nederlandsche Bank, Mr. G. Vissering, ingestelde commissie van voorlichting nopens de regeling van het circulatiebankwezen in Curaçao in 1929 haar verslag heeft uitgebracht, is de verordening nopens samenstelling en bevoegdheid van de Curaçaosche Bank op een enkel punt na ongewijzigd gebleven.

Aan het eind van 1937 zijn ten slotte bij landsverordening van 27 November a.p. (P.B. no. 132) in het meermalen gewijzigd en aangevuld reglement van de Curaçaosche Bank van 20 Mei 1907 (P.B. no. 9) verschillende veranderingen aangebracht, welke voor het overgroot gedeelte overeenstemmen met in de commissie Vissering ter sprake gebrachte voorstellen. Bovendien is de terminologie van het reglement op het beleid der Regeering in de kolonie Curaçao (Ned. Staatsblad 1865, no. 56) vervangen door die van de Curaçaosche Staatsregeling (Ned. Staatsblad 1936, no. 910). Zoo zijn de woorden „van de kolonie Curaçao” vervangen door „van het gebiedsdeel Curaçao”, de woorden „Wetboek van Koophandel van Curaçao” door „Curaçaosch Wetboek van Koophandel”, de woorden „de kolonie” en „koloniaal Bestuur” door „Gouvernement van Curaçao”, de woorden „Koloniale Huishoudelijke Begrooting van Curaçao” door „Curaçaosche begrooting” en de woorden „koloniale verordening” door „landsverordening”.

Afgescheiden van deze tekstwijzigingen zijn in het reglement van de Curaçaosche Bank de volgende veranderingen aangebracht

¹⁾ (Zie *Encyclopaedie van Nederlandsch West-Indië* onder *Credietinstellingen* blz. 242 e.v.; voorts van denzelfden schrijver in dit tijdschrift jg. VIII blz. 485 „De stichting van de Curaçaosche Bank”, jg. X blz. 433 „Munt en Bankwezen in Curaçao (1880–1905)”, jg. XII „Bankwezen in Curaçao (1906–1928)”).

1°. Het maximum van het reservefonds, hetwelk in het reglement van 1907 op *f* 50.000 bepaald was en bij de verordening van 14 September 1926 (P.B. no. 46) gebracht was op *f* 150.000, is nu verhoogd tot *f* 300.000.

2°. Aan de biljetten van de Curaçaosche Bank is voor het gebiedsdeel Curaçao de hoedanigheid van wettig betaalmiddel verleend. Een uitzondering is gemaakt voor de betalingen door de Curaçaosche Bank zelf te doen.

Volgens de wet tot nadere regeling van het Curaçaosch muntwezen (Nederlandsch Staatsblad 1899, no. 126) zijn in het gebied Curaçao wettig betaalmiddel tot elk bedrag:

- a. de Nederlandsche tien- en vijfguldenstukken;
- b. de Nederlandsche rijksdaalders, guldens en halve guldens en
- c. de bij Koninklijk besluit in het gewest Curaçao tegen bepaalde koersen gangbaar verklaarde vreemde gouden munten.

De Nederlandsche goudstukken en de z.g. getarifeerde Engelsche, Fransche, Noord-Amerikaansche en Venezolaansche gouden munten komen in den Curaçaoschen omloop tegenwoordig hoogst zelden voor. Voor het overgroot gedeelte zijn zij opgenomen onder den metaalvoorraad van de Curaçaosche Bank. Voor het doen van aanbod van gereede betaling behielp men zich in de practijk tot dusver met Nederlandsche grove zilveren munt. Door de gestadige zilverafvloeiing was deze munt niet zelden schaarsch, waardoor moeilijkheden ontstonden.

Om aan deze moeilijkheden tegemoet te komen is bovenvermelde aanvulling van het Bankreglement opgenomen.

De andere Nederlandsche circulatiebanken zijn hiertoe reeds lang voorgegaan: de Nederlandsche Bank in 1904 (wet van 18 Juli 1904, Nederlandsch Staatsblad 189), de Javasche Bank in 1914 (ordonnantie van 5 Augustus 1914, Indisch Staatsblad no. 537, later vervangen door de wet van 31 Maart 1922, Ned. Staatsblad no. 160) en de Surinaamsche Bank in 1928 (wet van 2 Juli 1928, Ned. Staatsblad no. 232).

3°. Het bestuur van de Bank bestaat volgens het reglement uit een voorzitter, als hoedanig de Administrateur van financiën in Curaçao optreedt en vier leden. Met het oog op voorzieningen voor het geval van ziekte en buitenlandsch verblijf is thans voorgeschreven, dat ook nog een of meer plaatsvervangende directeuren en een plaatsvervangend voorzitter door den Gouverneur moeten worden benoemd.

Ongeveer tegelijkertijd met de wijziging en aanvulling van het bankreglement is voorgesteld de verordening van 30 Augustus

1935 (P.B. no. 72) tot schorsing van de verplichting van de Curaçaosche Bank betreffende de verwisseling harer bankbiljetten tegen specie, in te trekken. Dit voorstel is echter in de vergadering van den Kolonialen Raad van 16 November 1937 verworpen. Men vreesde dat wederopenstelling van de verwisseling in bepaalde omstandigheden een gevaar zou opleveren voor den metaalvoorraad der bank.